

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 5 / פרשת בהעלותך תשפ"ב

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף צ"ו:

"...אמר, תמיה אני אם לא יהיה בית הכנסת
זו עבודת כוכבים"

סיפור מחריד מופיע בגמרתנו השבוע: התנאים נחלקו בהלכות שבת, שני חכמים עיינו בספר תורה, אך אוי! בלהט הויכוח נקרע הספר. רבי יוסי בן קיסמא שנכח במקום, הפטיר: "כמדומה שמקום זה יהפוך לבית עבודה זרה". למרבה הכאב כך אירע.

מעניין להיווכח כי זהו אותו רבי יוסי בן קיסמא שסירב לדור שלא במקום תורה, למרות שהוצעו לו אלפי דינרי זהב. רבי יוסי מלמדנו עד כמה גדולה השפעת המעשה על המקום, הן לטוב והן למוטב; אבחר במקום תורה, ואתרחק ממקום שבו התחלל ספר תורה.

מעשה ובאו נכבדי וילנא לרבי חיים מוולאז'ין והציעו לו להעביר את ישיבתו לילנא הם הבטיחו כמובן מבנה פאר, כראוי לאם הישיבות, אך ר' חיים סרב והסביר: "הרי מבנה זה קירותיו ספוגים בעמל התורה, רק בין כתלים אלה יוכל בן ישיבה להתעלות בלימודו". "נעביר גם את המבנה, על עציו ואבניו" - הציעו, אך ר' חיים התמיד בסירובו: "גם את קורי העכביש תוכלו להעביר...?" - תהה.

איך זה קשור אלינו?

גם הבית שלנו, אם יישמעו בו מילים נעימות, אם קירותיו יחוו אהבת הזולת, בהכרח הוא יהפוך לחממה איכותית לגידול טוב-לב, אהבה ואחוה.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף צ"ג:

"דזימנין דרחמא ליה לא דייקא ומינסבא"

בכל דיני התורה נדרשים שני עדים להוכחה. שונה היא העגונה; חכמים התירו לה להינשא על סמך עד אחד המעיד שבעלה מת, מתוך שסמכו שהיא תברר היטב... אחרת בניה מבעלה השני ייחשבו כממזרים.

הגמרא מסתפקת האם דין זה נאמר גם באשה שלבעלה אין ילדים; שמא מתוך רצונה להתייבם לאחיו לא תחשוש על גורלם של בניה, ותינשא לו מבלי לברר היטב...

בהכירים בטבע האנושי ידעו חכמים, כי אדם העסוק ברצונותיו וענייניו עשוי שלא לבחון דברים בענייניות, בשיקוליו מתערבים האינטרסים, כח הנגיעה.

אריה רעב פגש בשועל, השועל שהריח סכנה הציע לאריה לטרוף אדם שנראה באופק, "הוא יותר שמן ממני..." - הסביר. האריה סירב, חשש מהעונש... "מה פתאום?!", התחכם השועל; "בניך יענשו בעוונך, ולא אתה" - הבטיח. האריה זינק... ונפל לבור. "אבל הבטחת" - נאנק ממעמקים. והשועל הערמומי הסביר: "נפלת לבור בעוון אביך". "אבי חטא ואני אענש?" - תהה האריה, "ומדוע קודם לא הבנת זאת?" - השיב השועל. "קודם הייתי רעב..." - הבין האריה.

איך זה קשור אלינו?

המטריה הזו שלי...? הפלנו חפץ, האם הוא ניזוק? לפני שנשיב על כך לעצמנו, נבדוק האם אנו בכלל מסוגלים להיות אובייקטיביים.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף צ:

"למיגדר מילתא שאני"

בגמרא שלמדנו השבוע אנו מוצאים אופנים מסוימים שבהם הותר לנביא או חכם לעבור על הלכה, כגון למען שיפור המצב הרוחני של העם.

בשעה שהשתוללה מגפה בוילנא, העסיק רבי ישראל סלנטר צוות מתנדבים שטיפלו בחולים על פי הוראותיו. גם בשבת. אחד מראשי הקהילה העיר לר' ישראל שלדעתו הם מקילים מדי בהלכות שבת, גם שלא לצורך. ר' ישראל שחש שההערה תגרום למישהו מהמתנדבים להסס... גער קשות במעיר: "אני ערבותי למשפחות המתנדבים שאף אחד מהם לא יחלה, הגם אתה תוכל לעשות כך?", האיש עמד על טעותו, ומיד חלץ את נעליו וביקש מחילה.

איך זה קשור אלינו?

קורה שאיננו מבינים את הנהגתם של חכמי הדור. יש לנו ביקורת המגובה בטעמים מוצדקים... אך חובתנו להאמין שגם הם יודעים זאת! הם יודעים את ההלכה טוב יותר מאיתנו, וממילא הם מחושבנים יותר מאיתנו.

גם כאשר מסביב יהום הסער, רב פלוני דעתו כך, ופלוני דעתו אחרת... עלינו להתבונן מהצד ביראת כבוד ולא להביע דעה. להבין שהגדולים מבינים קצת יותר מאיתנו.